

~~א'~~

67175-03-17

ת.צ.

בביה משפט השלום

בית שאן

בعنין: פרוח טלמור ת.צ. 051629541
עוי ב"כ עוה"ד גולן נפתלי (מ.ר. 53200) - משרד עורכי דין גולן נפתלי

משדרות ארלוזורוב 25, ת.ד. 1828010, עפולה 1828010

טלפון: 055-8836684 / יישר: 04-8391444

office@golann-law.co.il

בביה משפט רח'אנו
בבית שאן (06)

3-03-2017

נתקלן / נבדק

חתימה

התובעת

התובעת

-נגד-

1. **ישראל חטיפים בע"מ ח.פ. 510694656**

מדרך המכבים 24, ת.ד. 16016 ראשון לציון (מיקוד ת.ד. 7506001)

2. **ציוון תורג'מן בע"מ ח.פ. 513910752**

מרחוב ד"ר יוסף בורג 2, ת.ד. 36630, ירושלים (מיקוד ת.ד. 9136601)

הנתבעות

הנתבעות

סכום התביעה: 57 ש"ח לתובעת ו- 570,000 ש"ח לכל הקבוצה

תובענה ייצוגית

1. הצדדים

א. התובעת הינה תושבת ישראל, אשר נהגת לרכוש ולצרוך את מוצר הנתבעות **"דובשניות honey cookies"** (להלן: "המוצר") אשר על אריזתו לא צוינו מה שיעור ריבוב הדבש באחזים ביחס לכל ריבבי המוצר, ואשר ריבביו נרשמו בסדר מטעה ולא לפי סדרת האמית**י מהכבד אל הקל, כל זאת בניגוד להוראות סעיפים 8.1 ו- 8.3.1 בתקן 1145** (להלן: "התקן").

ב. הנتابעת 1 מייצרת את המוצר והנتابעת 2 משוקת אותו לציבור הרחב, באמצעות רשותה המזון הגדולה, חניות ומרכזים הפרוסים בכל רחבי הארץ.

הנتابעת 2 מעידה באתר האינטרנט שבניהולה על הנتابעת 1 כך :

"חברת האחים יצרני חטיפים בע"מ נוסדה בשנת 1973. מאז הקמתה מתמחה החברה בייצור מוצרי מאפה הייחודיים לה... האחים הינם יצרני הדובשיות הגדלות בארץ... הדובשיות מיוצרות לפי מתכון מיוחד, אשר מקנה להם aicotot tovah ואורך חיי מדף ארוכים במיוחד. משנת 1989 מתמחים "האחים" בייצור מוצרי מאפה מיוחדים: עוגיות ללא סוכר, עוגיות טבעיות, עוגיות שיבולת שועל ועוגיות מוקמה סوية. החברה מייצרת את מוצריה ללקוחות שונים בארץ וב בחו"ל, גם במותגים פרטיים - המוצרים של "האחים" משוקקים בכל הארץ, באמצעות סיטונאים ורשות השיווק המובילות, כי"כ החברה מייצאת את מוצריה ל-11 ארצות מעבר לים, בהצלחה מרובה".

הנتابעת 2 מעידה על עצמה באתר האינטרנט שבניהולה כך :

"צ'יון תורגמן בע"מ עוסקת ביבוא, שיווק והפצה של מוצרי צריכה-Non-Ch (Food, Non-Food) וمتמחה בהפצה לרשות השיווק. החברה הינה מפיצה בלבדית של חברות ישראליות ובינלאומיות לרשות השיווק בישראל /ראשיתה של החברה עוד בשנת 1979...ביום החברה פועלת בשיווק והפצה אל רשות השיווק הגדלות בישראל כגון: שופרסל, מגה, קואופ ישראל, טיב טעם קנטינות צה"ל ועוד. לחברה מערך מכירות הפרוש ברחבי הארץ ודואג לטיפול אישי במוצרים החברה ובלקוחות. צ'יון תורגמן בע"מ מייבאת ומשווקת מוצרים בקטגוריות רבות ומפיצה אותן ברחבי הארץ. לחברה מRELATIONAL WAREHOUSE MANAGEMENT SYSTEM (WMS) אשר נבנה בהתאם לצורכי החברה. מוצרי החברה מגינים ליעדים יום ביוםו באמצעות צי רכבים ומשאיות אשר בבעלות החברה. החברה הציבה לעצמה עלמות בערכים כגון מזינות, איכות ושירות טוב ללקוח. ערכים אלו מופנים כלפי לקוחות החברה ואך כלפי עובדי החברה. צ'יון תורגמן בע"מ מאמין כי האדם צריך להיות במרכז וכראיה לכך, רוב עובדי החברה הינם בעלי ותק של שנים, מתוך חשיבה כי העובדים שותפים לעשייה ולדרך ולעל כן צריך לפתח ולשמר את הקשר בין העובד לחברת".²

¹ כך הנتابעת 2 מעידה על הנتابעת 1 באתר האינטרנט שבניהולה (ההדגשות הוספו)
[/http://www.ztm.co.il/portfolio/%D7%94%D7%90%D7%97%D7%99%D7%9D](http://www.ztm.co.il/portfolio/%D7%94%D7%90%D7%97%D7%99%D7%9D)

² ראה אתר הנتابעת 2 [/http://www.ztm.co.il/about-us](http://www.ztm.co.il/about-us)

רקע .2

- א. להתנהלות השחקנים בענף המזון, השפעה ישירה על בריאות הציבור, עת יש בידם הכוח, הידע והמשאים להשפיע על טיב, איכות ומחות המזון. כלל אלו, השפעה ישירה על בריאות הציבור, אשר מכניס לגופו את אותם מוצר שעשיים קבוע את איכות חייו, משך חייו וכו'.
- ב. לצורך כמעט ואין יכולת לדעת מהן יתרונותיו או חסרונותיו של המוצר, כמו גם הסיכונים מצרכתו, אלא על פי המידע שמצוין על אריזתו.
- ג. חוק הגנת הצרכן אינו מותיר מקום לספק, ומהיב באופן שאינו משתמש לשתי פנים, כי כל עסק יdag כי מוצר היוצא תחת ידיו יסומן כחלק בהתאם להוראות החוק, התקנות והתקנים הרלוונטיים למוצר. על אחת כמה וכמה, כאשר מדובר על מוצר מזון, המשמש לצריכה גופנית פנימית, המחייב לפחות לצרכן בגילוי נאות פרטיים כגון רכיבי המוצר, איכותם, טיבם וכו'. דבר שלא עשה בענייננו!
- ד. אוטונומית הצרכן אמורה להישמר במלואה במקרה של מילוי הוראות חוק הגנת הצרכן הדין. כפועל יוצא, המשמעות המיידית של הפטות הדין הינה פגעה בצרן, שאליה היה מבין מה תוכנות המוצר שהוא מכניס לגופו - לא היה צריך אותו.

כללי .3

- א. התובעת נהגת לרכוש ולצורך את המוצר, מתוך אמונה כי המדבר במוצר העשי מאחוז ניכר של דבש, כיון שרכיב זה מהוות חלק בלתי נפרד ממשמו של המוצר ומתקשר בעיניה למוצר.
- ב. הנتابעות הפירו ברגל גסה את הוראות סעיפים 8.3.1 – 8.3.3 לתקן, שהינו תקן رسمي ומהיב, ובכך הפירו גם את הוראות צו הגנת הצרכן (סימון ואדרישה של מוצרים מזון, תשנ"ט-1998). כל זאת, כאשר לא פועל לפי הוראות סעיפים הנ"ל, הקובעים כי כאשר שם של מוצר כולל רכיב כלשהו ו/או כאשר הרכיב חשוב לאפיונו של המוצר יש לציין בסמוך לרכיב זה ברשימה הרכיבים את האחוז היחסי של רכיב זה מכל רכיבי המוצר:

1. 8.3.1 - תכונות רכיב, נאחזים למאה, גסומן באחד מהמרקם האלה:
- 1.8.3.1.1 - כאשר הרכיב צוין בשם של מוצר מזון או כאשר שם מוצר מזון מושך מזון או נאחז בדרכן כל בעניין הצריך לרכיב.
- 1.8.3.1.2 - כאשר הרכיב חינו לאפיקו של מוצר מזון או לצור התובעת בין לבן מוצרים אחרים, שמדובר או השימוש שבוט סומן עלולים לגורם לקשיים בהבחנה ביניהם.
2. 8.3.2 - פירמן יכולת של רכיב במוצר מזון תהיה כמפורט תקן הישראלי החל לעיל. מוצרים שלא חל עליהם תקן ישראלי מסומן וכנות רכיב לפי קביעתה של הרשות המוסמכת.
3. 8.3.3 - תכונות רכיב, כאמור לעיל, מסומן בשמונן לשם המוצר או ברישימת רכיבים.

ג. באחת הפעמים בהן צריכה המוצר,ossa התובעת כי זה מכיל שיעור נמוך של דבש. התובעת ניסתה להשוות בין מוצר הנتابעת ובין מוצרים המיוצרים ומשווקים עיי' שחknim אחרים, וגילתה כי ברישימת הרכיבים מופיע בסיכון לרכיב המוצרי בשם המוצר גם אחוז שיערו מהסק הכלול לרכיב המוצר, באופן בו גלה לפניה מידע המאפשר לבצע קניה מושכלת תוך השוואת איקויות המוצר ביחס למחקרים (value money for), וקיבלה גילוי נאות אשר לאיכות האמיתית של המוצר באמצעות הבנת אחוז רכיבי המתקשר לשאר הרכיבים.

מצ"ב לתובענה תמונות ממוצר הנتابעת, מסומנות ב/.

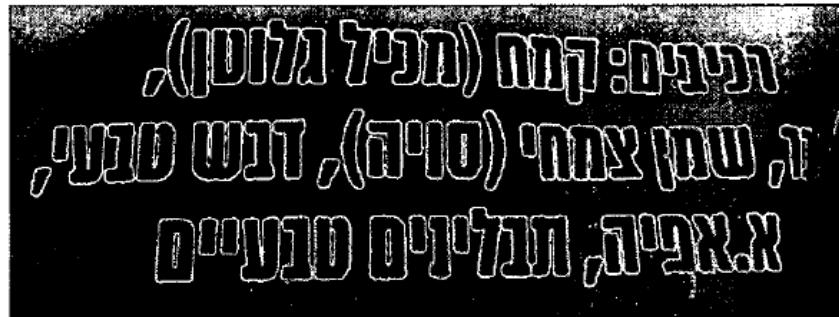
ד. באותה העת, נדרמה התובעת לגנות כי על גבי מוצר הנتابעת אין כל ציון של אחוז הדבש במוצר מזון כל הרכיבים, באופן שמקשייל אותה מקבלת פרט מהותי אודות טיב המוצר באמצעות גילוי נאות אודות תוכנותיו העיקריים המשמו.

ה. התובעת חשה כי תקופה הארוכה בה רכשה ממוצר הנتابעת, כלל המוצר כמוות זעומה של דבש, זו הסיבה בעיטה בחירה הנتابעת לפעול בניגוד לדין, ולהסתיר את אחוז הרכיב, על מנת שהצרכן לא יוכל לדעת מה טיבו האמתי של המוצר.

ו. התובעת הבחינה כי בנוסך לרשימת הרכיבים המופיע על גבי אריזת המוצר בשפה העברית, מופיע רשימה הרכיבים על המוצר גם בשפה האנגלית, וניסתה להבין באמצעות רשימה זו מהו שיעור רכיב הדבש מכל הרכיבים. מרובה הצער, עיון זה רק הגביר את הבלבול, עת לא רק שגם ברשימה זו לא צוין שיעור רכיב הדבש, אלא שעיוון מעמיק בה הולא בسدור רישום הרכיבים בה הינו שונה מהסדר המופיע ברשימה شبשפה העברית!

השווי בין הרשימות הינו מהותי, עת רכיב הדבש מובא ברשימה שבאנגלית במקום החמייש (אחרי הרכיבים קמת, סוכר, שמן סוויה ואבקת אפיה), בעוד ברשימה شبבנית מופיע רכיב הדבש במקום הרביעי (זה הינו לפני רכיב אבקת האפיה).

תמונה צבע בודדת

כך, למרות שסעיף 8.1 לתקן קובע כי כל הרכיבים יפורטו "בסדר תכלה יורד לפי תכולתם היחסית במילוי מוצר המזון", מצאה התובעת כי הנتابעות עצמן מצהירות בשפה האנגלית כי המוצר מכיל יותר אבקת אפייה מאשר דבש, בניגוד לרשימה שהובאה בעברית ובה נכתב בדיקוק להיפך, כי במוצר כמות גדולה יותר של דבש מאשר אבקת אפייה!

בהתנהלות שערוריתית זו, הופרו גם הוראות סעיף 3.8 לתקן, הקובעות שהסימון בשפות שונות יהיה זהה:

- 3.8. חלקו המילולי של פרט חסימון הנדרשים בתקן יהיה בעברית; מותר לשימוש זה יהיה גם בלועזית, בתנאי שכללו את כל הפרטים הנדרשים בתקן ויהיה זהה בתוכו לכתוב בעברית.
2. התובעת, אשר הסתמכה על הצהרות הנتابעות, ורכשה ממיטב כספה את המוצר מתוך אמונה שלמה בכך כי הינו מזון איבוטי, שmbיא לשמייה על אורח חיים בריאות, התאכזבה לגולות כי קיים חשש ממשי לכך שלא רק שהמוצר שרכשה אינו איבוטי, אלא שההיפך הוא הנכון - מדובר במוצר באיכות ירודה שהטעה אותה לחסוב כי המוצר עשוי מהחומר ניכר של דבש.

מצ"ב לתובענה העתק פירוט אודות הנتابעות מאתר האינטרנט שבניהול הנتابעת²,

פסקון נ'.

ח. מן היום בו גילתה התובעת את העלמת המידע וההטעה של הנتابעת, אבד אמונה בהן כליל, עת מצאה כי אף אין ביכולתה להשוו את האיכות של המוצר, אותו החשיבה לאיכותו לאור שמו של המוצר, ומציג הנتابעות לאיכות בסטנדרטים גבוהים.

ט. הנتابעות מודעת לכך שציוו אחוז הרכיב במוצר עשוי להביא עליה הפסד כספי. זאת עקב כך לצרכנים רבים יבינו מהי האיכות האמיתית של המוצר ביחס למוצר אחרים, ועקב סיבה זו הן לא הצהירו את שהיה עליין להצהיר בפני צרכניהם.

י. הפער שבין איכות המוצר בפועל ובין האיכות לה ציפו הצרכנים, מהווה הפסד עבור התובעת והצרכנים. לעניין זה, מופנה בית המשפט הנכבד לקביעות בית המשפט המחויזי בתל אביב, במסגרת ת.א. 2474/02 רותס תומר נגד מט"ב בע"מ מיום 20.3.2007 (פורסם בנבו).

יא. התובעת טען כי נזקה הממוני יעמוד על גובה במחצית מחיר מוצר אחד, דהיינו 7 ש"ח (עלות המוצר כ- 14 ש'). זאת היota והתובעת והצרכנים רכשו וצרכו מוצר, כשהם האמינו כי תוכנותיו שונות מהתקנות שלבוסף נtagלו במקרה שאין עונות על היציפות (זאת לפנים מסורת הדין וambilי להביא בחשבון פעמים נוספות בהן רכשה המוצר).

יב. אילו ידעה התובעת ואילו ידעו הצרכנים אודות רמותו הנחותה של המוצר, כלל לא היו רוכשים אותו מלכתחילה.

יג. לתובעת נגרם גם נזק שמוסדר בכך שאינו ממוני, עקב אובדן טוטאלי של אמונה בנتابעות, ועוגמת נשרבה עקב הטיעיתה.

יד. התנהגות הנتابעות, שללה מהתובעת את האפשרות הכה בסיסית להשווות טיב ומחיר המוצר למוצרים עוגיות דבש למוצרים אחרים. לפיכך, יוירק נזקה הבלתי ממוני של התובעת ב- 50 ש', כפי שיוערך גם נזקו של כל צרכן מצרכני הנتابעות.

טו. ייחס בלתי אחראי ובלתי הון זה כלפי הצרכנים, ראוי לביקורת ולגינוי, תוך חיבור הנتابעות לפצחות את כלל ציבור ל Kohotih על נזקיהם הממוניים והבלתי ממוניים, הנוגעים לה השבה והן לפיצוי.

טו. התנהלות הנتابעות, מקימה עילית תביעה חזית, עשיית עושר ולא במשפט, הטעיה והפרת חובה חוקה באופן שפוגעת במעמדו הבסיסי של הצרכן, בכבודו ובאותונומיה שלו.

4. הגדרת הקבוצה

א. סעיף 10(א) לחוק תובענות ייצוגיות, קובע כי לאחר אישור הגשת התובענה הייצוגית, יגדר ב ihm "את קבוצת התובעים".

ב. לאור ההנחה האומדנית על הצד הנמניך, לפיו כ- 10,000 איש נפלו ממעשי הנتابעות, הרי שיש לפצותם לפי החישוב הבא:

מחיר מחצית מעלות קמעונאות של המוצר (7 ₪), בצד רף פיצוי בגין נזק לא ממוני (50 ₪) כפול מספר הצרכנים המוערך (10,000) = 570,000 ₪.

5. הטיעון המשפטי

5.1 עילת הטעיה וחוק הגנת הרכן

א. פרק ב' לחוק הגנת הרכן, התשמ"א 1981, קובע איסור "הטעיה וניתול מצוקה" של הרכן. סעיף 2 לפרק זה, אוסר על הטעיה של צרכן, בין אם במעשה, במחלה, בעל-פה, בכתב או בכל דרך אחרת, בכל עניין מהותי אשר עלול להטעות את הרכן:

"2. (א) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במחלה, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לאחר מועד התקשרות בעסקה – העל להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגורוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:
 (1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;
 (2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;..."
 (4) השימוש שנייתן לעשויות בנכס או בשירות, התועלת שנייתן להפיק מהט והסיכון הכרוכים בהם;
 (5) דרכי הטיפול בנכס;..."
 (9) תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו;..."
 (14) חוות דעת מקצועית או תוצאות של בדיקה שנייתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מהותם, תוצאות השימוש בהם, והסיכון הכרוכים בהם;..."

ב. סעיף 2(ב) לחוק הגנת הרכן, מוסיף וקובע כך:

"(ב) לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכיו מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס כאמור למתן שירות."

ג. סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן, קובע כי הצרכן הנפגע בעקבות הטעיה הנובעת מסעיף 2 לחוק זה- זכאי לפיצויים מהעסק.

ד. אין כל ספק כי במעשהיהם ובמחדריהם, הטעו הנتابעות את התובעת את הצרכנים הנמנים עם הקבוצה, **עת עניינים מהותיים בעסקה הוועלה מכוון.**

ה. הטעיה כמפורט לעיל, בענייני "טיב, מהות, במות, סוג הנכס, מידת, משקל צורה ומרכיבים", נכללת בוגדר **סעיפים 2(א) (1), (4), (5), (9) ו-(14)** לחוק הגנת הצרכן, ומצבעה על כך שהטעיה התובעת הינה **בעניין שהינו מהותי על פי הגדרות המחוקק.**

ו. הנتابעות ניצלו בעוזות מצח את מצוקת התובעת ואת **בורותה** בニיגוד לסעיף 3 (ב) לחוק הגנת הצרכן הקובע כך:

"לא יעשה עסק דבר - במעשה או במחדר, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, בורותו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לחשוך עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת."

ז. סעיף 6 לחוק הגנת הצרכן קובע כי האחריות להטעיה בעיצוב הארץ, קיימת גם על הייצן כמו שמספר הוראות סעיף 3.

ח. סעיף 7 לחוק הגנת הצרכן קובע כי ככל שההטעיה הייתה בפרסומת, יש לראות גם בכך כהפרה של סעיף 2.

ט. בסעיף 3 (3.3) לתקן נקבע כי על כל "סימון להיות נכון, לא מטענה - ווניתן להוכחה".
סעיף שלבטה הופר בעניינינו.

י. בסעיף 6 לתקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון) 1935 קובע כי "כל חביבה או פתק אסור שיהיא רשום על פניו או שייכלו אליו סימן- בתובת- תיאור ציורי או אייזו הערת אחרות אשר יש בהם... כדי להביא את הקונה לידי סברה כי טיבו של החומר שבחייבת או ערך המזון שלו הם שונים מן הטיב וערך המזון האמיטיים שלו".

יא. חובת הגילוי הchallenge על הנتابעות הופרה, עת לא פירטו לכל צרכנייה על התוכנות ואופי המוצר. פירוט מדויק בהתאם לחובת הסימון הקוגנטית, היה מביא לכך שהATABעת והצרכניים לא היו מביאים את העסקה לפעול מלכתחילה, דבר שהוא ידוע היטב לנتابעות.

יב. הטיעיתה החמורה של TABעת, אשר נוצאה ע"י הסתרות פרטיטים מהותיים מעיניה, הנוגעים לאייבות המוצר ומרכיביהם, מהוות עושק לכל דבר ועניין, בהיעדר גילוי נאות שנעשה באופן מכוון על מנת להוציא TABעת בספסים בניגוד לדין.

יג. אי קיומם הוראות הדין, הסב ומסב לתובעת ולצרכנים נזק כלכלי, כאשר הדרך האחת והיחידה לאבחן על הנتابעות את קיומם הוראות הדין הינה באמצעות הכלים המתקרבים TABענתה ייצוגית.

יד. לאור כך שחוק הגנת הצרכן מעניק סעד של פיצויו בשל הפרת הוראותיו, הרי שאין ספק כי הדבר כולל גם השבת מחצית התמורה TABעת. זאת עקב הפרת הוראות קוגנטיות, שאין משמעות לשתי פניות, אשר גורמת לכך להטעייה הצרכנית.

טו. הטיעיטה וניצולו של TABעת אשר רכשה וצרכה מוצר נחות, מהוות ללא ספק עושק והפרת חובת הגילוי הנאות של פרט מהותי בעסקה ו/או של תבונה ייחודית של המוצר ומצדיק את ביטול העסקה והשבת התמורה.

5. עילת TABעת מתוקף חוק החזויים

א. סעיף 15 לחוק החזויים (חלק כללי), תשל"ג 1973 (להלן: "חוק החזויים"), מKENה לתובעת את הזכות החוקית לפעול לבטל החוזה עם הנتابעות, תוך עמידה על כל סעד המגיע לה:

"... מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאה הטיעיה שהטהעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לעניין זה, "הטיעיה" - לרבות אי-גילויו של עובדיות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנسبות היה על הצד השני לגלוון..."

ב. סעיף 22 לחוק החזויים, מוסיף וקובע כי אין בהוראות פרק ב' לחוק החזויים כדי לגורען מזכאות TABעת לכל תרופה אחרת.

ג. TABעת תטען כי בהתקנות הנتابעות, גרמה היא להטעייה ולהטעייה חברי הקבוצה. TABעת ניזוקה ב- 7 לש המהווה מחצית מעלות המוצר (14 לש) באופן ישיר.

הערכות הנזק נעשית על הצד הנמוך ולפניהם משורת הדין, ולמרות שהעסקה בין הנتابעות ל התביעה הינה בטלה מעיקרה, עת מקור העסקה נובע מהטעיה וגרימת הסתמכות לא נכונה.

5.3 עילית הפרת חובה חוקה

א. סעיף 63 לפקחת הנזיקין [נוסח חדש], קובע את יסודות עולות הפרת חובה החוקה, בטעילו אחריות על מי שאינו מקיים חובה חוקית המוטלת עליו, ובאשר גרם בכך לאדם אחר לנזק :

- "(א) מפר חובה חוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמו לאותו אדם נזק מסווג או מטיבעו של הנזק שאליו נטו כוון החיקוק; אולם אין האדם האחראי זכאי בשל ההפרה לתרופה תምורתה בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציאה תרופה זו.
- (ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו געשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובותם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדר שעומם נמנה אותו פלוני."

ב. חמישה יסודות לעולות הפרת חובה החוקה :

1. קיומן חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק.
2. החיקוק נועד לטובתו הנזוק.
3. המזיק הפר חובה חוקית.
4. גרם נזק לניזוק עקב ההפרה.
5. הנזק הינו אחד מהנזקים אליהם התכוון דבר החוק.

ראה לעניין זה ע"א 145/80 undercutting 'm.m. בית-משפט (פורסם בנבו) (להלן: "פ"ד ועקבני").

ג. בעניין נשוא הבקשה דנו, הנتابעות בכוונה תחילתה לא הקפידו על חובת הציון הקוננטית של מוציאר, ובכלל זה, ציון אחוזו ורכיבי שם המוציאר מכל רכיבי המוציאר, בהתאם להוראות סעיף 8.3.1.1 לתקן. במשיחן, הפירו הנتابעות את חובה החוקה החלה עליהן כשלא

גילו לתובעת פרטים מהותיים הנוגעים למוצר וגרמו להטעייה החמורה תוך פגיעה באוטונומיה שלה.

ד. חובת היגיון הchallenge על הנتابעות הופרה, עת לא פירטו לכל הרכנים על התוכנות ואופי המוצר. פירוט מדויק בהתאם לחובת הסימון הקוגניטיבית, יהיה מביא לכך שהתוועת והרכנים לא היו מביאים את העסקה לפעול מלכתחילה, דבר שהיה ידוע היטב לנتابעות.

ה. הנتابעות דרשו ברגל גסה את הוראות החיקוק הניל', כאשר בחרו לעשות דין לעצמן באירוע מידע בסיסי, מהותי וחיווני בידי היצרן. זאת מתוך כוונה תחילה לשולם מהיצרן את יכולת לאמוד את תוכנות הייחודיות של המוצר.

ו. בכך, נتمלאו כל היסודות לעולות הפרות החובה החוקתית, כפי שנמנו **בפס' ז' ועkenio**.

5.4 פגעה באוטונומיה

א. הפסיקת הicinaה בעולה זו כczzo המקימה עליה לפיצוי, כפי שהדבר בא לידי ביטוי ביתר שאת, בע"א 1338/97 תנובה נגד ראבי (פורסם בנוב), במסגרתו נקבע בין היתר כך:

"הנזק הלא ממוני לו טוען התובעת, מאופיין בתחושת הגועל הנובעת מכך שמדובר בסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלווה חומר זה. לדעתינו, נזק מסווג זה הוא לכארה נזק בר-פיזי. הטעה בדבר תכונות החלב במרקחה זה היא, לכארה, בגדר פגעה באוטונומיה של הפרט. אנו עוסקים במוצר מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכניסו לפיהם ולגוף וממה ימנעו. מי שרצה, למשל, לצריך רק מזוןasher, ויסטבר לו בדיעבד שהמזון שהוזג תוך הטעה אינו זהה, יחוש תחושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלו. כך יחוש גם מי שצריך רק מזון אורגני והסתבר לו בדיעבד שמזון שפורסם כמזון אורגני אינו זהה. מי שתובעת לknות חלב דל שומן דווקא, לא יסביר עם כך שימבר לו תוך הטעה חלב שבו אחוז השומן גבוה, ולהפוך. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתן להעלות על הדעת, ישנה פגעה באוטונומיה של הפרט, אף שאינו עמה נזק גבוה או סכנה ממשית לנזק גופו. לכל צרכן וצרכן העדפות בנוגע למזונותיו, העדפות המבטאות לעיתים את האידיאולוגיה בה הוא מאמין בדרך החיים נוכנים או בריאים. אכן, זה שאינו שומר בשירות יכול לומר לשומר הבשרות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו כשר; לא נגרם לך כל נזק. לא זו השקפתו של מי שתובעת לשמר על כשרות או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל

שומן. הפגיעה באוטונומיה של הפרט במצדיקה פיזוי הוכחה כבר בפסקתו של בית משפט זה: ע"א 93/2781 דעקה נ' בית החולים כרמל חיפה, פ"ד נג(4) 526). בעניין זה לא נמסר למוטפלת מידע שהיא צריכה להימسر לה בהתאם לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996. הטיפול הרפואי שבוצע לא גרם נזק. התביעה התבessa על פגיעה באוטונומיה בטענה שעצם ביצועו של טיפול בלא הסכמה הוא-הוא הנזק. ...

לשאלת באיזו מידת עוגמת נפש של צרכן במצוות דברים זה היא בבחינת נזק הנובע ממהלכם הטבעי של הדברים אין תשובה חדידה אשר קורואה מעור אחד. עשויים אכן להיות מוצבים קיצוניים בהם הטעיה לגבי מרכיביו של מוצר אכילה, גם בשאיון בהם נזק בריאותי, עשוי להיות בעל חסיבות מיוחדת לצרכן מהיבטים שונים: למשל, מהבחינה ערבית, מבחינת השקפת עולמו, או עקב קיומה של העדפה מוגדרת למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת תכליית ספציפית. כך למשל, הצגת מוצר אכילה ככשר למרות שאינו כשר, או הצגת מזון כמזון אורגני אף שאינו כזה, או הצגת מוצר כדיל-שומן בעודו שלמעשה הוא רב-שומן עשויות במרקם מסוימים להוולד נזק לא ממוני שנייתן לומר במידת וודאות כי הוא גרם באורח טבעי ובמהלכם הרגיל של הדברים כתוצאה ישירה מעולות הנתבע. בסוג מקרים אלה, מצויה בלב הצרכן העדפה ברורה ומוגדרת למוצר בעל איפיון מסוים – בין העדפה שמקורה בערכי דת והשקפת-עלום, בין העדפה הנובעת מערבי טבעונות, ובין העדפה הבנויה על תכליות לשלוות בתקינות הקלוריות הנוצרות מהמזון, וכיוצא באלה עניינים. פגיעה בהקשרו של אלה בזכותו של הצרכן לבחור את המוצר הרואוי עייןיו היא פגיעה ממשית בתחום העדפותיו כפרט, ונזקו הכללי מפגיעה זו אינו קשה להוכחה..."

ב. אין כל ספק כי הטעיות התובעת גרמו לה לאי נוחות רבה באופן העולה כדי פגעה באוטונומיה שלה.

ג. התובעת תעריך את הפגיעה באוטונומיה שלה ב- 50 נח.

5.5 עילה בהתאם לעשיית עושר ולא במשפט:

א. סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט") קובע כך:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזכיה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזוכה), חייב להסביר למזוכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווייה".

ב. הזכרן ההדיוט רוכש בתמימותו את המוכר, תוך הסתמכות על פרסומי הנتابעות באתר האינטרנט, המadirים את איקות וטיב המוכר ומובילו להיות מודעת לכך שהמוכר אינו איקוני בכלל ועיקר.

ג. הנتابעות הטעו את ל Kohotihon, חברי הקבוצה, ובכך התעשרו שלא כדי על חשבונם. חברי הקבוצה זכאים לקבל את כספם ואו חלקו בתזרעה.

ד. על כן, תטען התובעת כי יש להייב את הנتابעות להסביר לצרכנים את כספם, בהתאם לקריטריונים אשר יקבעו ע"י בית המשפט הנכבד.

6. הسعدים לחברי הקבוצה

א. כאמור, מתקבש ביהם"ש הנכבד לפ██וק לחברי הקבוצה סך של 570,000 ש"ב בגין השבת מחלוקת סכום התמורה ובגין פגעה באוטונומיה.

ב. סעיף 20(א) לחוק תובעות ייצוגיות, מאפשר לבית המשפט להפעיל שיקול דעת בעניין פסיקת פיצויו ל_kvocah.

הכל הוא, כי בית המשפט יפסוק פיצויי ספציפי לכל חבר וחבר ב_kvocah. אם תישאר יתרה לאחר החלוקה לחבריו הקבוצה שאוטרו, תועבר זו לאוצר המדינה:

"20. (א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה שבשמה נוהלה התובענה הייצוגית, כולה או חלקה, ושאי הוא במסגרות החלטתו על מתן פיצויי כספי או סעד אחר לחבריו הקבוצה להוות, בין השאר, הוואה כמפורט להלן, לפי העניין, ובלבך שלא יהיה בכך כדי להכבד במידה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין:
 (1) על תשלום פיצויי כספי או על מתן סעד אחר, בשיעור ובאופן שיקבע, לפחות אחד מחברי הקבוצה שהובקה זכאותה לפיצויי כספי או לסעד כאמור;
 (2) על כך שככל חבר יוכה זכאותה לפיצויי כספי או לסעד אחר;
 (3) על תשלום פיצויי כספי בסכום כולל ועל אופן היישוב חלקו של כל חבר קבוצה, ובלבך שסכום הפיצויי הכללי ניתן לחישוב מדויק על יסוד הריאות שבפני בית המשפט; הוואה בית המשפט על תשלום פיצויי כספי בסכום כולל כאמור, ושאי הוא להוות בדבר חלוקה בין חברי הקבוצה, באופן יחסיל נזקיהם, של יתרת הסכום שティוואר אט חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוואה זכאותה לפיצויי או לסעד, לא יותר או שלא

ניתן לחלק לו את חלקו מסווגה אחרת, וב└בך שחבר קבוצה לא יכול פיזוי כספי או סעדי אחר מעבר למילוא הפיצוי או הסעדי המגיע לו; נותרה יתרות סכום לאחר החלוקה לחבריו הקבוצה כאמור, יורה בית המשפט על העברתה לאחרר המדינתי".

ג. לאור כך שיהא זה קשה עד בלתי אפשרי לאטור את כל חברי הקבוצה, מוצע כי במקרה שכזה יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו על פי סעיף 20(ג) לחוק, הקובל מגנון יהודי לפסיקת פיצוי לטובת הציבור, באופן הבא:

"(ג) מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחבריו הקבוצה, כולל או חלקם, אינו עשוי בנסיבות העניין, בין מושום שלא ניתן להזותם ולבצע את התשלוט בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשייא הוא להורות על מתן כל סעדי אחר לטובת הקבוצה, כולל או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין".

ראאה לעניין זה גם פסק דין של כבוד השופט מ. נאור במסגרת ע"א 1338/97 תנובה נגד רבאי (פורסם בנבו), במסגרתו נקבע כך:

"שאלת הסעדי ושאלת הגדרתה של "הקבוצה" הן שאלות שיש בינהן, כפי שנראה, קשר גומלין הדוק. בית המשפט עמד בצדק על כך שאין דרכם של צרכנים לשמר קובלות בגין רכישת לב, ויהיה קושי במשפט עצמו בהבאת ראיות בידי תובעים פוטנציאליים. נראה לי שפתרון אפשרי לקושי בזיהוי חברי הקבוצה שסביר שאכן יתעורר הוא שיקבע פיצוי לטובת הקבוצה או לטובת הציבור... לבית המשפט סמכות וחייב לקבוע את הסעדי, ועמדתי היא שוגם בתביעות לפי חוק הגנת הצרכן ניתן לקבוע סעדי לטובת הציבור או לטובת הקבוצה".

7. סיכום

- א. בבית המשפט הנכבד הסמכות לדון בתביעה לאור גובנה המצתה.
- ב. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל התובענה הייצוגית בשם הקבוצה כנגד הנتابעות, ולהייב את הנتابעות לשלם ל_kvוצה סך של 570,000 ₪.
- ג. להורות על מתן צו עשה כנגד הנتابעות, המורה לה לפרט ברשימה הרכיבים את אחו רכיב הדבש מכל רכיביו המוצר ולצינן נכונה מהו סדר הרכיבים הנכון מהכבד אל הקל.
- ד. לפסק גמול מיוחד לתובעת.

ה. לפסוק שכר טירחה לעורך דינה של התביעה, על פי שקול דעתו ובהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיפים 22 ו-23 לחוק תובענות ייצוגיות.

גולן נפתלי, עוז'ד
ב"כ התביעה